

2. De pågældende 3 ansattes personalesager indeholder udover enkelte interne notater og forskellige meddelelser om rent tjenstlige forhold, aflønning m.v., som til dels vedrører ansættelse på andre kommunale hospitaler, følgende dokumenter, med hensyn til hvilke spørgsmål om imødekommelse af begæringen om aktindsigt kræver en særskilt stillingtagen:

2.1. X:

Personalesagen indeholder, så vidt ses, ikke dokumenter vedrørende den af X omtalte »forflyttelse ..... med ..... notater fra daværende X« eller i øvrigt dokumenter, hvis udlevering vil kunne stride mod hans interesser.

2.2. X:

- Dokumenter vedrørende en ham i 1983 ifølge X med urette tildelt »næse«.

Derimod indeholder personalesagen, så vidt ses, ikke dokumenter vedrørende den af X omtalte »overflytningssag«.

2.3. X

- Dokumenter vedrørende en af X udvist skødesløshed ved opbevaring af X fra 1981, som tjenstligt er påtalt overfor hende.
- Dokumenter vedrørende den i 1983 indledte og i 1985 afsluttede, af X, gennemførte disciplinære undersøgelse mod X og X, i anledning af 2 tjensteforseelser (den ene X).

Derimod indeholder personalesagen, så vidt ses, ikke dokumenter vedrørende den af X omtalte »overflytningssag«.

3. For så vidt angår spørgsmålet om udlevering af oplysningerne fra X's personalesag, har advokat X i et brev af X til direktør X, givet udtryk for den opfattelse, at der efter hans vurdering på det foreliggende grundlag hverken efter offentlighedsloven eller andre lovbestemmelser er noget til hinder for en udlevering af oplysningerne fra X's personalesag fra 1985. Der henvises hermed til de i personalesagen foreliggende oplysninger om den i 1985 afsluttede disciplinære undersøgelse i henhold til tjenstemandsregulativets regler, som resulterede i meddelelse af en irrettesættelse til X.

I det omtalte responsum omtales som grundlag for denne vurdering alene undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med lovens hovedregel om ret til aktindsigt i § 4.

Herudover beskæftiger X sig i sit responsum med spørgsmålet om, hvorvidt reglen i statstjenstemandslovens § 21, stk. 8-9, som på statstjenstemandsområdet af ham antages at måtte medføre, at oplysninger fremkommet under en disciplinær undersøgelse kan undtages fra aktindsigt, finder tilsvarende anvendelse på det kommunale tjenstemandsområde. Dette spørgsmål mener X må besvares benægtende. Det omtales i denne forbindelse af ham, at denne opfattelse deles af Kommunernes Landsforening, med hvem han telefonisk har drøftet spørgsmålet.

Derimod omtaler X i sit responsum hverken spørgsmålet, om en »personalesag« kan anses som en sag i offentlighedslovens forstand, eller spørgsmålet om undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6, og/eller den tilsvarende bestemmelse i forvaltningslovens § 15, om undtagelse af oplysninger fra aktindsigt i forhold til parten i en forvaltningssag er til hinder for imødekommelsen af begæringen om aktindsigt.

4. I henhold til offentlighedslovens § 5, stk. 1 omfatter retten til aktindsigt alle dokumenter, »der vedrører sagen« og journaltilførsler m.v. »vedrørende den pågældende sags dokumenter«.

Denne angivelse i § 5 skal ses i sammenhæng med lovens § 4, stk. 1, hvorefter retten til aktindsigt omfatter »dokumenter, der er indgået til og oprettet af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.«

I Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 1994, s. 266 anføres det som kommentar til § 4, stk. 1, jf. § 4, stk. 3, hvorefter anmodningen om aktindsigt »skal angive de dokumenter eller den sag, som den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med«:

»Ansøgere er således ikke berettiget til at gå på »fishing expeditions« i myndighedernes arkiver eller journalister. På den anden side kan der heller ikke stilles krav om, at ansøgerne kender journal nr. eller dato på de dokumenter, der anmodes om. Det må være tilstrækkeligt til at opfylde identifikationskravet, at begæringen indeholder de oplysninger, der efter indretningen af myndighedens journaler og registre er nødvendige for, at myndigheden kan finde frem til sagen.«